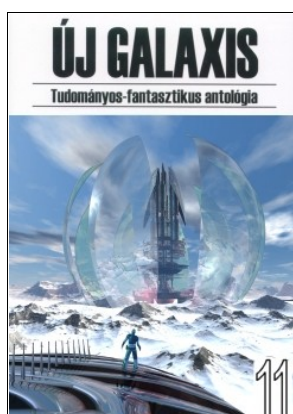

AVANA-SF HÍRLEVÉL

2007. VI. évfolyam 11. szám (91.)

**MÁR MOST MEGRENDELHETŐ AZ
ÚJ GALAXIS 11. SZÁMA!**

Tartalomjegyzék:

Sánta Csaba: A mi világunk	3
Bolyki Tamás: Eltűnt	4
Maron Tiborné: Az 1-es számú Édenkert	10
Maruzs Éva: Hely a memóriában	36
Csupor Béla: Eric Mon két élete	38
Bódi Ildikó: Útvesztőben	54
Sánta Csaba: A nem látható tartomány	57
B. Kósa Katalin: A végső fázis	66
Garzó László & Ács Zsolt: Kísértés	72
Vas Csaba: Tébolyult világ	80
Maruzs Éva: Tűz a pusztán	95
Maron Tiborné: Szépséges rémségem	97
Pigniczky Ágnes: Három variáció	127
Sánta Csaba: Árnyékon túl	131
Tóthné Baranyai Judit: Úton hazafelé	135
Vastag Zoltán: Naptánc	149
Kéri Katalin: A jövő virágoskertje	152
Csupor Béla: Katarzis	160
K. Varga Beáta: Hogyan ölné Jung?	177
Bódi Ildikó: A múlt üzenete	187

Az Új Galaxis 11. a 3. számhoz hasonlóan, az Avana Egyesület antológiája. A kiadvány borítóját és belső grafikáit Heim Attila készítette. A kiadvány, 2007. decemberében kerül a boltokba,

de a Kiadótól két héttel korábban, közvetlenül is (1500 Ft helyett, 1100 Ft) megrendelhető. A Tudományos-fantasztikus antológiát (nem csak a 11. számot) kétféleképpen is megrendelheti:

Megrendelés e-mailben

kodex@t-online.hu

A megrendelt kötetet **piros postautalványon** vagy banki átutalással is kifizetheti:

Bankszámlaszám:

MKB RT 10300002-24620303-00003285

Megrendelés postai úton

A megrendelőlapot mentse le a

<http://www.ujgalaxis.hu> honlapról és küldje az alábbi címre:

Kódex Nyomda Kft.

7627 Pécs, Rigóder u. 25.

Tel./Fax: 06 (72) 213-999

A postaköltséget a Kiadó magára vállalja.

KÖNYVAJÁNLÓ

A Galaktika Fantasztikus Könyvek tagjaként
megjelent

LÁSZLÓ ZOLTÁN: A KERINGÉS CÍMŰ REGÉNYE.

Mit tegyünk, ha már nem tudunk megbirkózni az éghajlatváltozással?

Építsünk hatalmas időgépeket, amelyeken az emberiség a távoli jövő Földjére költözhet - olyan korokba, ahol a bolygó már begyógyította sebeit, és a termékeny szűzföldeket csak birtokba kell venni. Kezdetét veszi az emberiség legnagyobb kalandja, ám hamar kiderül: nem mindenkinek ugyanaz a célja az új világokkal...

Három kisember, egy paleontológusnő, egy újságíró és egy bárenekesnő sorsa fonódik össze a Keringés korokon átívelő világában, ahol új társadalmi kísérletek csapnak össze a pénz hatalmával, és a benyújtott számlákért olykor évmilliók múlva fizetjük meg az árat.

A 2005-ös glasgow-i Eurocon kitüntetett szerzője regényével bebizonyítja, hogy a magyar SF semmivel sem marad el a nemzetközi élvonaltól. (www.metagalaktika.hu)

Osiris sorozat 126. kötete.

Kapható a **Sárkánytűzben** és a nagyobb könyvesboltokban:

EVE RIGEL: A RAGYOGÁS VÁROSA

Althira, az agyfürkész leány és társa, a barbár Theor Den egy szélhámós papnő nyomában érkeznek Khittarába, hogy visszaszerezzék azt a mágikus szelencét, amely Althira anyjának lelkét rejt. A nyomok a Mekhkari hercegség irányába mutatnak, ám egy váratlan esemény arra készteti az üldözőket, hogy a keleti part legforgalmasabb kikötőjébe, Maslaamba, a Ragyogás Városába tartsanak. Veszedelmek és rejtélyek nehezítik útjukat, és hamarosan kiderül, hogy sokkal hatalmasabb események részeseivé váltak, mint azt valaha is sejtették...

Ki az a gazdag és csodaszép nő, aki kislányával együtt a leghírhedtebb nomád törzsfő elől menekül, és akinek a tudatába még az agyfürkész sem képes bepillantani? Miért törnek át a sivatagon épp Maslaam felé Khittara legkegyetlenebb nomádjai, a Sárga Leopárdok? Miféle sötét titkokat rejt a kislány elméje, és kik azok a rejtélyes vérivók, akik különös szertartásra készülnek?

Delta Vision Kiadó gondozásában még a nyáron megjelent:

BRANDON HACKETT: POSZTHUMÁN DÖNTÉS

A XXIII. század: az emberiség diadalútja a csillagok közé, kolóniák négy rendszer lakható bolygóin. A technikai fejlődés töretlen; beépíthető implantok, planetáris net, kvantumchipekkel bővített, sőt mesterséges tudatokkal ötvözött intellektusok - némelyek már többek őseiknél, poszthumánok.

A XXIII. század: az emberi kolóniák és az anyabolygó közti kulturális szakadékok mélyülnek. Az ötnapos földi háború hosszas civilizációs agóniába torkollik. A megalopoliszokban élők maradéka menekül; a kolóniák felé tartó űrhajók

tucatjain milliók várják krioalomban egy új, jobb élet lehetőségét.

A Tau-rendszer bolygóján élő Eliott és Nicole a bevándorlókat szállító hajók érkezésével olyan események közepébe csöppen, melyek az emberi faj jövőjét örökre megváltoztathatják. Úgy tűnik, az események mintázata mögül idegen intellektus néz vissza az öt fürkészőkre. Ám akár saját változó lényegével, akár valami más, soha nem tapasztalttal szembesül, az emberiség először találkozik egy másik értelemmel.

ZSOLDOS PÉTER DÍJBAN RÉSZESÜLT ÍRÓK BEMUTATÁSA

MARKOVICS BOTOND - BRANDON HACKETT

2003-BAN NYERTE EL A DÍJAT „ÉN A HALHATATLAN” C. NOVELLÁJÁVAL

"Nem állíthatjuk biztosan, hogy ő lenne egy újfajta írói lelemény feltalálója, de nekem már mindörökre az ő nevéhez fog fűződni a „fiókregény” fogalma. Olyan, kicsit „lakótelepízűnek” tűnő szükség törvényt bont megoldás. Mert ha egy elutasított kézirat a szűkös polcon a helyfoglalás mellett ráadásul örökkön fájó kudarcunkra emlékeztet, akkor be vele a hely- és érzelmekímélő fiókba! Viszont írónkról igazán nem állítható, hogy ő testesítené meg a nagy magyar frusztráló SF szerzőt!"

A cikk szerzője: Odo -www.solaria.hu

Az erős kezdés éve számára a 2002 volt, amikor az ismeretlenből összesen három kötettel tűnt fel a könyvesboltokban. És erőteljes tempóban folytatta, úgyhogy mára, harminckét éves fővel három regényciklus, több rövidebb munka, valamint a Zsoldos Péter Díj kötődik a nevéhez. Sikereit azzal magyarázza, hogy azt a bizonyos regényfiókot azért átgondoltabban is lehet használni és idővel kihasználni. Mert a kezdetek nála sem voltak akadálymentesítve. Na jó, a gyermekkor izgalmas filmélményeinek papírra álmódott kisfiús folytatása és a képregény-kísérletek után szerepet kapott a predigitális kor kezdő, önjelölt íróinak jellegzetes segédeszköze, amely ma már felkerült a veszélyeztetett vagy kihalt fajok vörös könyvébe.

Aki mostanáig nem találta ki, miről beszélek, az bizony már a digitális generációhoz tartozik. Mert ugyebár a jó öreg kockásírkáról van szó, mások spirálfüzetnek is nevezik, és remekül lehetett bele rajzolni képregényeket, körmölteni búvalbélet költeményeket, novellákat, nagy ívű regények első fejezetét, esetleg a kamaszkor keserédes szerelmes verseit.

És fontos szerephez jutott az a bizonyos regényfiók is, amely az ifjúkori történetek kockásalapú kezdeményeit kíméletesen elrejtette. És hála talán valamiféle idegen világok gondviselőinek meg is őrizte, mert nem sokkal a diplomázás után a fiatal közgazdász búcsút mondott a papírnak. A számítógép megkönnyítette a régóta dédelgetett álmot, és két év alatt elkészült az első digitális kézirat.

Viszont később elég volt benyúlnia a fiókba, és az ott rejtőző korai kincsekből sok mindent fel tudott használni érett regényei megírásához. De jó is időnként visszatérni a lelkes zsengekhez, és a korral gyarapodott tudás, tapasztalat és gyakorlat birtokában sokkal érettebb prózát varázsolni a kockás sorokból.

És még egy fontos lépésre volt szükség, amely közelebb hozta az igazi (profi!) írókhoz, és melynek során Markovics Botondból a borítókon szereplő Brandon Hackett lett. „A Hackett nevet egy utcai plakáton pillantottam meg, Steve Hackett zenész járt nálunk, és feljegyeztem a nevet egy későbbi regényhez, aztán, amikor valami értelmes álnevet kerestem, rájöttem, hogy ez megfelel. A Brandonnak nincs különösebb sztorija, egy B betűset akartam, és ez tűnt a legjobbnak. Tök mindegy, mindig úgy gondoltam, hogy nem az író a lényeg, nem is a személye, hanem az, amit ír. Manapság, mondjuk, megfordult a helyzet, mert azok akarnak mindenáron könyvet írni, akiknek ismert a neve.

A 90-es évek angolszász névdivata után ma már... „sokan viszolyognak attól, ha egy magyar író álneven ír, de mások a mai napig meg sem vesznek olyan SF-et, amelynek a borítóján magyar név szerepel. Én nem szórakozásból választottam álnevet, hanem kényszerből. A foglalkozásom nem igazán passzol össze a hobbimmal, amely némi nyilvánossággal is jár, ezért nem igazán szeretném a kettőt egymással érintkeztetni, ütköztetni.”

És ezzel Hackett az amatőr írók téma- és stíluskereső táborából átlépett a kiadókeresők csoportjába. Jókorá adag öniróniával úgy ír erről az, azóta már szerencsésen túlhaladott élményéről, mint „egyfajta érdekes szórakozásról”. „Az embernek először rá kell döbennie, hogy nem az ő írása a legfontosabb a kiadó számára (első tanulság). Első regényemről gyorsan kiderült, hogy enyhén szólva ismerős a történet, alapjaiban a Dűne köszönt vissza belőle némi Star Warszal nyakon öntve (második tanulság: mielőbb el kell szakadni a film- és olvasmányélményektől, és valami önálló

kitalálni.) A nagy vehemenciával megírt második kéziratommal nagy dérrrel-dúrral „rárontottam” a következő kinézett kiadókra. Hangos belépőmnek meg is lett az eredménye (a harmadik tanulság: nem árt, ha a kezdő író tudja, hol a helye, és ennek megfelelően jelentkezik a kiadóknál). A következő lépésben egy neves könyves cég kiadási ígéretének ismételt ellenőrzését és sürgetését a szerkesztő zaklatásnak vette, úgyhogy a kiadó végül elállt szándékától - ez ébresztett rá a negyedik tanulságra: a kezdő író legfőbb erénye a türelem.” És miután az író a sok tanulástól megvilágosodott, hosszas levelezések és egyeztetések után 2002-ben a Cherubionnál elkezdtek sorra megjelenni a könyvei. És ha egyszer egy „üzlet” beindul...

Hackett idegen világokat ábrázoló, bonyolult, kalandos történetei három ciklusba foglalhatók össze: 1.- Én, a halhatalan (Zsoldos Díjjal értékelt antológia) 2.- A Negyedik gyarmat, Az Ötödik gyarmat 3.- Erdőhold (Erdőhold urai) regényciklus. A Magánháború pedig alkalmazkodás a más szerző alkotta Dark Space sorozathoz.

És ahogy egyre csak szaporodtak térben és időben azoknak a távoli világoknak a gondos részletességgel, pontossággal és koherenciával összeállított kalandos történetei, eljött az a pillanat, amikor az író egyszer csak rájött, hogy nem szereti a vég nélküli sorozatokat. Saját szavaival: „Eljött egy pillanat, amikor elgondolkodtam, hogy miért is írok.” A hirtelen nyakába szakadt siker után nem csoda, hogy ilyen gondolatok, esetleg kételyek születtek a szerző fejében. Kérdés, hogy képes, hajlandó-e önmagának becsületesen válaszolni. Válaszát mindenesetre nagyon őszinte szavakkal kezdte: „Írtam néhány közepszerű üroperát...

...Sosem írtam fantasy-t, hovatovább olvasóként sem nagyon érdekelt. Science fictiont írtam... de van az SF-nek egy, a határmezsgyére tartozó műfaja, a space fantasy, űrben játszódó fantasy, ami nélkülöz és figyelmen kívül hagy minden tudományos alapot, és főleg a hősökre, a kalandokra fókuszál, gyakran fantasy elemeket is alkalmaz. Legismertebb képviselője a Star Wars saga. Az eddig megjelent könyveim szerintem kivétel nélkül ide tartoznak. Ennek az oldalagnak hazánkban különösen nagy a tábor, főleg mivel éveken át semmi mást nem lehetett kapni itthon, csak space-fantasy-kat (néhány kivételtől eltekintve).” Vagyis Hackett tavalyelőtt pályájának ahhoz a fordulópontjához érkezett, amikor nemcsak megváltozott a véleménye a SF feladatáról és arról a szerepről, amelyet a tudomány betölt ebben a műfajban, hanem ráadásul vágy támadt benne maradandó értékek megalkotására. A tematikus sorozatokat szép csendben félbehagyta, és belefogott valami egészen másba. A Poszthumán döntés c. regényében a világegyetem egy új szegletét népesítette be a Földet korábban elhagyó lakosság újszerű civilizációjával, teremtett egy másik lakottá varázsolta bolygót is, feszült politikai

helyzetet alkotott a Földön, amely tömeges kitelepülésre készíti a lakosságot. és a helyzet egyre csak fokozódik. Egészen a beláthatatlan következményekkel járó rejtélyes idegen intelligencia megjelenéséig. A fenyegető tragédia a regény házaspár-főszereplőjének minimális léptékűre kicsinyített sorscsapásától kiindulva lassan, de úgy tűnik, kivédhetetlenül épül fel, míg el nem éri és katasztrófával fenyegeti az egész, sok-sokmilliárdos emberiséget. Olyan könyvet kapunk, amely az utolsó szaváig, betűjéig töprengésre készíti olvasóját. Parapszichológiai és cyberpunk elemek is beleszövődnek az elgondolkodtató történetbe, és nekem abból, amibe a szerző jövőtáblából előre belelehettem, úgy tűnik, most az egyszerűen tényleg beleadott "apait-anyait". És ennek a történetnek a megalkotásához bizony sokat kellett tanulni az írónak is. "Sokáig én sem tudtam mit kezdeni egyes SF regényekben az ismereteimet meghaladó információkkal. Aztán pár éve néhány új csillagászati kiadvány akadt a kezembe, és rájöttem, hogy manapság már olyan mérvű tudásanyag létezik bármiről, amely messze meghaladja a legfantáziadúsabb kitalációkat is. Innentől nem volt megállás, a könyvespolcomon megszorodtak a csillagászati, fizikai, genetikai, biológiai tudományos ismeretterjesztő könyvek. Ennek következtében a most író regényemben hangsúlyosabban megjelenik a tudomány."

Hackett a Poszthumánban egy egészen eredeti, a sablonos antropomorf motívumokat elkerülő civilizációt, kultúrát tudott felépíteni. Nem is tartja sokra azt a jelenséget, "amikor az író nem tud elszakadni a régi olvasmányélményeitől és a földi viszonyoktól, ezért kreál egy olyan fajt, amely véletlenül szintén oxigénnel lélegzik, és 1 g-n él, pont ugyanolyan fejlett vagy kicsit fejlettebb, mint mi, és két karja, két lába van, ugyanaz a felépítése. Ez szerintem nem sci-fi, hanem bármilyen földi háborús konfliktus kivetítése az űrbe, ahol a hajók, repülő, űrhajókká válnak, az országok bolygókká." Saját írói fantáziájával nagyban támaszkodik a tudományos tényekre, mivel így sokkal érdekesebb és egyben hitelesebb dolgokat tud felszínre hozni. Időközben egyik novellájára 2004-ben szinte véletlenül felfigyelt egy ifjú amatőr filmes (Finnországba szakadt hazánkfia, Jelinkó Márton), és a közösen megírt forgatókönyv alapján el is készült a kb. 15 perces finn kisfilm Usko Tulevaisuuteen (A jövőbe vetett hit) címmel. A kisfilm Finnországban két díjat is elnyert. A Poszthumán döntés 2007. júniusában megjelent, az író jelenleg az Elveszett Föld című, önálló témájú, a jelen fejlődési folyamataira reflektáló SF-regényén dolgozik. Bővebb információk:

gportal.hu/brandonhackett és hackett.sfblogs.net

MEGJELENT A GALAKTIKA 212. SZÁMA

Boltokban a Galaktika 212., novemberi száma, benne többek között Marina és Szergej Gyacsenko, Christian Doan, Dmitrij Tarabanov, Szélesi Sándor, Robert A. Heinlein, Javier Cuevas, Viktor Kolupajev írásaival!

Az első szó jogán

(...) November. 2007. Három éves lett a megújult Galaktika. Elröppent három év. Szinte észrevétlenül elszállt. Mint három pillanat. Bár néha harminc évnek tűnt.

Harminchat hónap, harminchat magazin (sőt, mire észbe kaptam, máris harminchét). Nostalgizálva végigpörgetem a lapokat. Az első évforduló. Sokan nem hitték, hogy megérjük a 12. számot. Az idők szava és a hazai sajtóviszonyok nem kedveznek egy ilyen kiadványnak. Ám mégis sikerült. Talán azért, mert úgy láttunk neki, hogy mi akarjuk csinálni az 500. jubileumi számot is. Végül is az már 2031 novemberében esedékes. Tényleg, talán kellene keresni egy jó borítót hozzá. (...)

Újra indult a Galaktika Fantasztikus Könyvek sorozata. Már kapható tizenegy kötet. Pontosabban tíz, mert az első elfogyott. És ebben a sorozatban két magyar szerző is helyet kapott már, a szakma nagy öröge és egy ifjú tehetség. És rövidesen újabb két kötet kerülhet a könyvespolcokra. Előbb Lukjanyenko Nappali Őrsége, majd nem sokkal később egy kísérleti kiadvány, Robert Ferrigno izgalmas, futurisztikus politikai thrillere, az Ima egy bérgyilkosért exkluzív, keménytáblás kivitelben.

És ami most számunkra a legfontosabb hír: egy másik kísérletünk első felvonása teljes sikerrel aratott. A MetaGalaktika v9.5 hatalmas sikert aratott, a vártnál nagyobb példányszámban kelt el, és mindenhol csak pozitív visszajelzéseket kaptunk. Ezért úgy döntöttünk, hogy a MetaGalaktika név maradjon az irodalomé, és ebben az újfajta irodalmi-tudományos stílusban induljon egy új sorozat: a HiperGalaktika. Még novemberben az újságosokhoz kerül az első kötet, amelyhez partnernek megnyertük az Információs Társadalom- és Trendkutató Központot. Az IT szakavatott kutatóinak munkái fogják színesíteni a tudományos tartalmat az amúgy is szenzációs irodalmi rész kiegészítéseként.

De vissza a munkához. Lezárom az archívumot. Megnyitok egy új könyvtárat: 213. szám, 2007. december. A munka folytatódik. Egy új szám. Egy újabb év. És minden megy tovább.

**Kovács „Tücsi” Mihály
tudományos szerkesztő**

FIGYELMÉBE AJÁNLJUK

NAGYSZABÁSÚ KUTATÁS INDUL A FÖLDÖNKÍVÜLI ÉLET UTÁN

www.solaria.hu

Szerző: Jávor István

Az eddigi legnagyobb kutatást kezdték meg Észak-Kaliforniában földönkívüli élet után.

A tudósok abban bíznak, hogy 2025-re értelmes lények nyomára bukkannak.

42 rádióteleszkóppal gyűjtenek tudományos adatokat az univerzum távoli pontjairól San Franciscótól 432 kilométerre északra.

Az Allen nevű program (Allen Telescope Array, vagyis ATA) keretében 350-re növelnék a teleszkópok számát - áll a Földönkívüli Intelligenciát Kutató Intézet és a kaliforniai Berkeley Egyetem közös közleményében.

A projekt a milliárdos Paul Allen-ről, a Microsoft társalapítójáról kapta nevét, aki 25 millió dollárt adományozott az 50 milliós vállalkozáshoz.

A SETI egyik csillagásza, Seth Shostak elmondta: a program technikai kapacitása kiterjeszti az intelligens jelek utáni kutatás határait.

A világon ezek az első teleszkópok, amelyeket kifejezetten földönkívüli intelligencia keresésére fejlesztettek ki.

Shostak emlékeztetett a 97-es hollywoodi filmre, a Kapcsolatra (Contact). Ebben Jodie Foster tudóst alakít, aki távoli civilizációk jeleit próbálja megfejteni egy megfigyelő-állomáson. Az ATA olyan, mintha 200 millió Jodie Foster-t állítanánk munkába - vélte a csillagász. Hozzátette: földönkívüliek keresése a Tejúton olyan, mintha egy tűt kutatnánk a szénakazalban.

"Nem tudjuk, hány tű van az univerzum galaktikus szénakazaljában, de úgy gondolom, 2025-re találunk nyomokat" - bizakodott Shostak.

Forrás: [Hír Tv](#)

ÚJ WEBLAP

www.scifimagazin.hu

Üdvözlünk minden kedves látogatót az oldalunkon. Az oldal elsődleges célja a sci-fi rajongók informálása, és számukra egy közösségi oldal létrehozása. Mivel az oldal még csak a napokban indult útjára ezért a tartalom még nagyon szegényes, de folyamatosan töltjük fel az információkat.

A fórum működik, csak regisztrálnod kell.

Kellemes böngészést kívánunk mindenkinek.

GARZÓ LÁSZLÓ MEMÓRIATÁROLÓKBAN SZUNNYADUNK?

www.gportal.hu/portal/abyss-magazin

A.C. Clarke *A város és a csillagok* c. művében érdekes elgondolásról ír. Diaspar város összlakosságának csak töredéke él egyszerre a városban. A nagyobb fele memóriatárolókban pihen. Ha egy ember megöregszik, betér a teremtés csarnokába, rendezi emlékeit, melyeket azután letölttenek, a feleslegeseket törlik, a megtartandókat elhelyezik egy memóriabankban. Az elhasznált testet pedig egyszerűen megsemmisítik. Azután néha évszázadok is eltelnek, mire újjászülehet valaki. Kap egy új testet, lesznek gyámjai, akiket maga választ. Régi életének emlékeit azonban csak jóval később kapja vissza. A főhős, Alvin is egy ilyen világban éli mindennapjait. Azonban van egy hang, mely más útra hívja őt.

A kérdés számunkra az, hogy a regényben leírtak megvalósulnak-e? Számos adatot és tény, lehetőséget kell figyelembe vennünk és megvizsgálnunk, mielőtt válaszolni tudnánk a kérdésre. Mi az a legfőbb tény, ami életre hívhat egy ilyen rendszert? Talán a kulcsmozzanat az, hogy Diaspar teljes lakosságának így csak töredéke él egyszerre. És mint tudjuk, Földünket a túlnépesedés fojtogatja...

A kép azért ennél árnyaltabb. Jelenleg 6,5 milliárd ember él a Földön. A fejlett országokban nem nő, hanem csökken a lakosság. Így az USA, Európa lakossága elöregedne, ha nem volna bevándorlás. Ezzel szemben a fejlődő világ, különösen Afrika lélekszáma robbanásszerűen nő. Az ENSZ egyes prognózisai szerint 2020-ban a Föld lakossága már meghaladhatja a 8 milliárd főt. A további számítások, melyek 2100-ig adnak előrejelzést, azonban már azt mondják, hogy ez a növekedés megáll.

Valljuk meg őszintén, hogy 2020 itt van a nyakunkon. A 8,5 milliárd ember java része az elmaradott országok nyomornegyedeiben fog élni. Nem valószínű tehát, hogy diaspari polgárok mintájára éljenek. Örülhetnek, ha vizük és élelmük lesz. A fejlett világ lakossága pedig jelentősen megfogyatkozik, vagy legalábbis elöregedik. Elöregedés alatt azt értjük, hogy egyre kevesebb gyerek születik, míg az emberek egyre tovább élnek, ezáltal a korfa felső része megvastagodik, az alsó rész pedig összeszűkül. Egy ilyen helyzetben már érdemes górcső alá venni a memóriabankok általi megoldás lehetőségét. Az öregeket bepateroljuk a memóriatárolóba, azután néhány évtized elteltével újraszületnek mint gyerekek.

nnak is megvan a logikája, hogy miért nem kapják vissza azonnal az emlékeiket, melyeket előző életükben felhalmoztak. Először is, mert kezdetben

gyerekek. Ki akar egy aggastyánként bölcselkedő fiatal? Másrészt a felnőttkorig megszerzett új tapasztalatok és élmények gazdagítják a személyiséget, s a felnőttkorban visszakapott régi emlékekkel együtt egy új ember születik. Az öregekkel ugyanis legtöbbször az a baj, hogy már semmi sem érdekli őket. Maradiak. Ha azonban fiatal korukban megtapasztalják az újrakezdést, a helyzet teljesen más lesz.

A kérdés az, hogy megvalósítható-e a dolog? A legfőbb technikai probléma az emlékek letöltése, tárolása, azután visszaadása. Jelenleg nincs olyan berendezés, mely az agyban tárolt információt ki tudná vonni és mondjuk egy lemezen tárolni. Itt a kivonáson van a hangsúly. Az adattároló kapacitás ugyanis már megvan. Kísérletek persze folynak, de az agy meglehetősen bonyolult szerkezet, s még keveset tudunk az emlékek tárolásáról, arról, hogy hogyan rögzülnek. A sejtek bizonyos kapcsolódási mintája, valamint elektromos és kémiai állapotok összességéből jön létre az emlék. A másik probléma a visszatöltés. Hisz a befogadó agyban létre kellene hozni a sejtkapcsolódásokat. Ez egyelőre hamisítatlan sci-fi ügy.

Az elgondolás, melyet Clarke felvázol regényében, nagyon érdekes. Egy növekvő / elöregedő társadalom szempontjából egyben praktikus is a rotáció. Az emberek örök életűek lehetnek, még ha ebben az életben szakadások is vannak. Felvetődik azonban egy-két etikai probléma is. Kiknek és mikor mondjuk azt, hogy most neked 10 vagy 100 évre a memóriabankba kell menned? Milyen testület határoz ez ügyben? Kötelező-e a dolog? Mert elképzelhető olyan is, hogy valaki élvezi az öregkort, s szeretne 150-200 éves korig élni, és azután meghalni. Van ennek persze fonákja is, hisz mindenki szeretne újra fiatal lenni - tartja a mondás. Sej, ha egyszer újrakezdhetném! - hajtogatják az öregek. Nos, a lehetőség, mondjuk úgy, adott.

A másik probléma technikai jellegű. Az emlékek tárolása, nyilvántartása, az adatvédelem és biztonság kérdése. Mi van, ha meghibásodik valami? Ha egy emlék törlődik, vagy esetleg egy egész személyiség elvész egy rendszerhiba folytán? Akkor az az ember meghalt? Gyilkosság történt? Ki a gyilkos és hogyan vonható felelősségre?

Nos tehát A.C. Clarke Diasparja érdekes téma, de számtalan kérdést vet fel. Ma még sci-fi, de nem kizárt, hogy egyszer valóság lesz. Ám ne feledjük, hogy akkor is lesznek Alvinként gondolkodó ifjúk.

OLVASÓI HÍR

VÉSZESEN KÖZELEDŐ CSILLAGOK

Sokan azt hiszik még ma is, hogy a csillagok állnak, azaz állócsillagok, mint a régiek mondták. Ez azonban közel sem igaz. Van úgynevezett

sajátmozgásuk, hisz a galaxis központja körül keringenek változó sebességgel. Napunk például 250 millió év alatt tesz meg egy fordulatot.

Kaliforniai kutatók felfedezték, hogy nyolc csillag egyenesen Naprendszerünk felé halad. A amerikai tudósok az Esa Hipparcos nevű műholdjáról érkező adatokat elemezték, melyből kiszámítható volt az égitestek pályája. Mint kiderült a Barnard csillag nevű vörös törpe 10 ezer éven belül 4,2 fényévnnyire közelíti meg Napunkat. (jelenleg 6 fényévnnyire van a legnagyobb sajátmozgású csillag) ezzel Naprendszerünkhöz legközelebbi csillag lesz, elhalászva ezt a megtisztelő címet a Proxima Centauritól.

Ennél lényegesen veszélyesebb következménye lehet a Gliese 710 nevű égitest közeledésének, ami 1 millió év múlva összeütközik az Oort felhővel (Naprendszerünk határvidéke), melyet felkavar, s ez akár végzetes is lehet, mivel üstökösök tömege indul a belső régiók felé.(mtv, Delta) **-Garzó László-**

KÖNYVKIADÓ

A **DELTA VISION KFT.** 1994-es alapítása óta folytat kereskedelmi tevékenységet. Cégünk hét éve ad ki könyveket, szerepjátékokat, kártyajátékokat, képregényeket és társasjátékokat, és ez idő alatt meghatározó fantasy kiadóvá vált.

Fő tevékenységünk a fantasy könyvek kiadása, fontosabb sorozataink vezető science fiction és fantasy írók életművei, mint amilyen Peter S. Beagle, David Gemmell, Michael Moorcock és Anne McCaffrey. Több könyvet megjelentettünk más híres alkotóktól is: Margaret Weis, Tracy Hickman, R.A. Salvatore, Gene Wolfe, Fritz Leiber, Dan Simmons és Greg Keyes egyaránt szerzőink közé tartoznak, valamint olyan népszerű sorozatokat is kiadunk, mint a *Dragonlance*, a *Forgotten Realms*, a *Vámpír* és a *Középkor: Vámpír*.

Szerep-, társas- és kártyajátékaink nagy nemzetközi cégek termékei. 2006-ban profilunkat képregényekkel és mangákkal bővítettük. Cégünk partnerei a **Dabel Brothers Productions**, a **Tokyopop Inc.** és a **DrMaster Publishing**.

A kiadó könyvesboltja:

SÁRKÁNYTŰZ

1092 Budapest

Ferenc körút 40.

Tel: 36 (1) 217 6119

NOVELLAPÁLYÁZAT

A www.darkcorners.hu novellapályázatot hirdet *Behunyták a szemüket már az égiek* címmel, minden olyan Magyarországon élő írónak, akinek még nem jelent meg önálló kötete.

A www.darkcorners.hu nem véletlenül választotta pályázatának címéül a fenti mondatot. Úgy éreztük, jelenkorunkban már annyi szörnyűség történik nap mint nap, melyekről - ha szeretnénk, ha nem - akkor is tudomást kell vennünk. Emiatt a pályázaton részt vevő írók feladatául azt tűztük ki, hogy egyéni értékrendjüknek és látásmódjuknak megfelelően megtalálják, és magyarázatot adjanak novellájukban a pályázat címére minél ötletesebb és egyénibb formában. A beérkező írásoknak **tartalmazniuk kell** a fantasztikus irodalomra (fantasy, sci-fi és horror) jellemző elemeket is, vagyis lehetőség van műfaji diffúzióra (például: romantikus horror), így minden szerző kiteljesedhet írásában. A fantasztikus irodalom megköttéssel szeretnénk elősegíteni és bizonyítani, hogy az e kategóriába tartozó alkotások is lehetnek értékesek, amellett hogy büszkélkedhetnek szépirodalmi értékekkel.

A pályázat támogatói közé sikerült megnyernünk a témával foglalkozó hazai újságírókat és könyvkiadás ismert alakjait is. A beérkezett írásokat Bolváry Gábor (a Dark Corners főszerkesztője), Böjtös Gábor (a Fangoria Horror magazin főszerkesztője), Michael Mansfield (író), Sztás Attila (a Dark Corners és a Fangoria Horror magazin újságírója), Varga Bálint (az Agave Könyvek ügyvezető igazgatója és fordítója) és Nemere István (író) értékeli 5-10 mondatban a weboldalon. December 15-étől pedig az oldal regisztrált felhasználói is értékelhetik a beküldött alkotásokat.

Minden jelentkező csak egy írással pályázhat!

A novellák szóközzökkel együtt minimum 10000, maximum 50000 karakter terjedelműek lehetnek.

A pályázat győztesei értékes könyv- és filmsomagokat nyerhetnek a pályázat támogatóinak felajánlásainak köszönhetően.

A pályázat támogatói: Agave Könyvek, Fangoria Horror magazin, John Cure Online, Outline Group Kft., Tinta-Klub, Ultrafilm Kft.

Az írásokat a palyazat@darkcorners.hu email-címre várjuk.

Beküldési határidő: 2007. december 31.

Minden további információ letölthető a palyazat.darkcorners.hu címről, vagy kérdéseitkre választ kaphattok a www.darkcorners.hu Fórumán.

„PREYER HUGO EMLÉKÉRE”

SCI-FI NOVELLAÍRÓ PÁLYÁZAT

Az AVANA Egyesület pályázatot hirdet kezdő írók számára *új*, tudományos-fantasztikus novellák megírására.

A pályázaton minden olyan alkotó részt vehet, akinek még nem jelent meg önálló kötete. Egy pályázó, több művel is pályázhat. A novellák terjedelme ne haladja meg a normál sorközzel írt 25 gépelt oldalt. *A terjedelem túllépése a pályázattól való kizárást eredményezheti.*

A pályázat jeligés. Kérjük a pályázókat, hogy a pályázati anyagon ne tüntessék fel nevüket, csak a mű címét és jeligéjét. A „*jelige feloldását*” (nevet, pontos címet, telefonszámot, e-mail címet) a pályázat mellé, jeligéjével ellátott, lezárt, borítékba helyezték!

A legsikerültebb alkotásokat, az Avana Egyesület, egy háromtagú zsűri véleménye alapján díjazza, és az 1-3 helyezett novella megjelenési lehetőséget kap az Új Galaxis tudományos-fantasztikus antológiába.

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a pályázó, a pályázat beadásával automatikusan hozzájárul, hogy novellája megjelenhet az Avana Egyesület irodalmi kiadványában, az Avana Arcképcsarnokban. A pályázó az eredményhirdetésig a pályázatra beküldött alkotást máshová nem nyújtja be, ill. nem járul hozzá még az interneten való megjelentetéséhez sem. Az első megjelentetés jogát az Avana Egyesületnek adja át.

A műveket egy nyomtatott példányban kérjük benyújtani, valamint kérjük a pályázókat, hogy a novellát mellékeljék CD-n, vagy flopin! A CD-n és flopin beküldött pályázatokat az Egyesület archiválja.

Beérkezési határidő: 2008. 06. hó 22. A műveket az alábbi címre kérjük elküldeni: **Avana Egyesület, Bódi Ildikó** címén 3100 Salgótarján, Fáy András krt. 86. I/2.

A 3. ÉVEZRED NOVEMBERI SZÁMÁBAN OLVASTUK

ENERGETIKAI KINCSEK A FÖLD MÉLYÉN

A Föld hőjének kiaknázása kapcsán egyre több szó esik a geotermikus energiáról. Ez a Föld természetes hője. Elsősorban az jellemző rá, hogy szinte kimeríthetetlen, állandóan megújul. Napjainkban hasznosítása, rendkívül aktuális környezetvédelmi szempontból.

A geotermia a geofizika ágazataként Földünk hőmérsékleti állapotát figyeli. Fontos a hőáram mérése, ami a Föld mélyéről a felszín felé irányuló hőmennyiség mérését jelenti. Európa geometrikus forrásainak új atlaszát 2002-ben adták ki. Ezek a térképeken látható, hogy a közép-európai országokban sokkal melegebb a földkéreg, vagyis több lehetőség van a geometrikus energia kiaknázására. Budapest környékén 500 méteres mélységben akár 50 Celsius-fokos felszínalatti vizek is találhatóak. A Hernád mentén pedig a hatvanfokosak is gyakoriak.

A 150 fokosnál alacsonyabb hőmérsékletű forrásokat lakások fűtésére, üdültetési és gyógyászati célokra, bizonyos ipari folyamatokra használhatnák. Az ettől magasabb hőmérsékletű források már alkalmasak közvetlen energiatermelésre, elektromos energia előállítására. Ilyen források Európában csak Olaszországban, Görögországban, Izlandon, a Kanári- és az Azori-szigeteken fordulnak elő.

ELTŰNT EGY TÓ

Peruban rejtélyes módon eltűnt egy 20000 négyzetméter (két futballpálya) területű tó. Májusban még minden rendben volt, ám a geológusok júniusi látogatásakor már csak egy 30 méter mély krátert találtak. Feltételezik, hogy egy földrengés tehet erről, amely hasadékokat nyitott a földben.

GENETIKAI HIBA A PESTIS ELLEN

Az emberiség egyharmada a vasraktározás genetikai rendellenességben szenved. Ez önmagában nem sok kárt okoz. A szervezet abban a hitben, hogy a vértesteknek nincs elegendő építőanyaguk, az érhálózatba fölösleges mennyiségű vasat küld. Ez, a májban raktározódik el. A gond akkor kezdődik, amikor a raktárhelyek megtelnek, ezért a vas kénytelen más szövetekbe is „behatolni”, például az izületekbe, ahol gyulladást és fájdalmat okoz. Ezek a genetikai eredetű zavarok az esetek legnagyobb részében csak betegség forrásai. A középkorban mégis épp ez a genetikai hiba mentette meg a pestistől azokat, akik túléltek a járványt. Ezeknek az embereknek a makrofágjai (a nagy falók) különös módon abban a közegben, amely teli van vassal, vashiányban szenvednek. Valószínű, hogy ki van kapcsolva az a funkciójuk, hogy felfalják a felesleges vasat a vérben, és így gyakorlatilag éheznek.

Tudni kell, hogy a makrofágokat némely kórokozó „trójai falóként használja. Egyszerűen behatol a falósejtbe, eléri általa a szervezet bármelyik pontját, útközben még szaporodik is, majd „kiszáll”. Igen ám, de ha a falósejtnek nincs hasznosítható vaskészlete, amely a

baktérium számára létfontosságú, nem tud többé élősködni. Ez volt az oka, hogy a vasraktározás genetikai rendellenességében szenvedők szervezete „keresztbe tett” a gyilkos kórnak.

EGYESÜLETI HÍR

Az AVANA Egyesület 2007. november 17.-én 10 órai kezdettel rendkívüli közgyűlést tart a salgótarjáni Civil Házban.

A rendkívül Közgyűlésen megvitatásra kerül a 2008. évi Zsoldos Péter díj pályázati kiírás szövegezése, a pályázat feltételei, a Közgyűlés megválasztja az elbíráló Bizottság tagjait. A napirendi pontok között szerepel többek között a jövő évi HungaroCon terve, az Avana Sf Hírlevél és az Avana Arcképcsarnok további megjelenése.

A Közgyűlésen megfigyelőként bárki részt vehet.

TÁMOGATÓINK

SALGÓTARJÁN VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

SZABÓ LEVENTE – BUDAPEST
SZILAS DRINK KFT. – SZILASPOGONY
SZÉLES & SZÉLES KFT. – B.GYARMAT

PANNONDRINK és MILLENNIUM Élelmiszeripari és
Kereskedelmi Kft. - PÁSZTÓ

Az Avana Egyesület Számlaszáma:

HÁROMKŐ TAKARÉKSZÖVETKEZET
SALGÓTARJÁN
64100184 – 11032814

*Éves tagsági díjünk – 3000,- Ft – erre a számlára
fizethető be.*

KÉRJÜK, TÁMOGASSA AZ AVANA KÖZHASZNÚ
TEVÉKENYSÉGÉT Adószámunk:

18635212-1-12

AVANA SF Hírlevél VI. évfolyam 11. szám (91.)
2007. NOVEMBER

Felelős kiadó, szerkesztő: **Bódi Ildikó**
3100 Salgótarján Fáy András krt. 86.
Telefon: 06-32/ 317-496; 06-20/974-17-81

AVANA Egyesület
József Attila Művelődési és Konferencia Központ
-Civil Ház 3100 Salgótarján, Fő tér 5.
bodi.ildiko@chello.hu

Munkatárs: **Garzó László**
Grafika: **Heim Attila**

Megjelenik 300 példányban
A kiadvány szabadon terjeszthető.